

ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З МЕТОЮ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ СПЕЦІАЛІСТІВ

А. Е. Ваврищук

*Комунальний заклад «Бериславський медичний фаховий коледж»
Херсонської обласної ради*

Одним із методів формування високого рівня компетентності у майбутнього молодшого спеціаліста є використання симуляційного навчання на практичних заняттях із клінічних дисциплін. Завдяки сталій системі застосування даного методу навчання на кожному практичному занятті, яке потребує відтворення маніпуляцій, можна досягти високих результатів.

USE OF SIMULATION TRAINING AIMED TO FORM THE COMPETENCE OF SPECIALISTS

A. E. Vavryshchuk

Beryslav Medical Professional College of Kherson Regional Council

One of the methods of forming a high level of competence in the future junior specialist is the use of simulation training in practical classes in clinical disciplines. It is possible to reach high results at each practical class which demands reproduction of manipulations thanks to the stable system of application of this method of training.

Вступ. У зв'язку з реформуванням системи надання медичної допомоги в Україні нині до молодшого спеціаліста при виконанні посадових обов'язків стоїть ряд вимог, котрим він повинен відповідати на момент закінчення навчального закладу та переходу на постійне робоче місце. Здатність виконувати маніпуляції, передбачені посадовою інструкцією, швидкість та якість надання допомоги в екстрених ситуаціях, здатність клінічно мислити незалежно від складності ситуації визначаються компетентністю молодшого медичного спеціаліста, яка була здобута при навчанні.

Основна частина. Головна ідея компетентнісного підходу полягає в тому, що основним результатом освіти є не окремі знання, вміння та навички, а здатність і готовність випускника до ефективної та продуктивної діяльності в різних соціально значущих ситуаціях, до саморозвитку, самоосвіти і самореалізації, взаємодії на основі принципів гуманізації. Для успішного вирішення професійно зорієнтованих завдань майбутні медичні працівники повинні вміти аналізувати реальну ситуацію, знаходити оптимальні

шляхи її вирішення, володіти навичками роботи з різними джерелами інформації [1].

І. Радзієвська, досліджуючи професійну компетентність майбутніх молодших спеціалістів, дійшла висновку, що це «... інтегративне багатоконпонентне явище, показник професіоналізму та майстерності медичного працівника. В її структурі інваріативним компонентом виступає знання, як базова медична освіта, на основі якого формується професійна компетентність. Також професійна компетентність майбутнього медичного фахівця, в першу чергу, формується на основі практичної діяльності. Це виконання практичних умінь і навичок, доведене до автоматизму» [1].

Одним із методів формування високого рівня компетентності у майбутнього молодшого спеціаліста є використання симуляційного навчання на практичних заняттях із клінічних дисциплін [2].

Симуляційне навчання як вид включає:

- 1) багаторазове повторення маніпуляцій на манекенах, клінічних муляжах;
- 2) проведення майстер-класів на консультативних заняттях;

3) безпосередньо практичну роботу з пацієнтами під час навчальних практик під керівництвом викладача.

Завдяки сталій системі застосування даного методу навчання на кожному практичному занятті, яке потребує відтворення маніпуляцій, можна досягти таких результатів:

– доведення практичної навички до автоматизму, внаслідок її багаторазового повторення (кількість повторень не обмежена);

– здатність відпрацювання на клінічних муляжах допомоги при ускладненні, яке може виникати при проведенні втручання;

– при роботі з клінічними муляжами та манекенами виключають ризик виникнення ятрогенії при роботі з пацієнтами у відділенні;

– мінімізація хвилювання у студентів при виконанні практичних навичок на пацієнтах.

Проблемною частиною у використанні даного методу є матеріальний аспект, оскільки забезпечення навчального закладу відповідним оснащенням для відпрацювання маніпуляцій потребує високого рівня фінансування та постійного оновлення.

Висновки. Використання симуляційного навчання передбачає формування у молодших спеціалістів готовності використання засвоєних знань в реальних робочих умовах та допомагає стати конкурентоспроможними на ринку праці, відразу після закінчення вищого навчального закладу.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Радзієвська І. В. Теоретичні основи формування професійної компетентності майбутніх медичних фахівців / І. В. Радзієвська // Science Rise: Pedagogical Education. – 2017. – № 2 (10). – С. 4–8.

2. Donahue M. P. Nursing: the Finest art, an illustrated history / M. P. Donahue. – St Louis: CV Mosby; 2010. – 390 p.

Отримано 21.09.20